

65 РОКІВ САМОВІДДАНОЇ ПРАЦІ В СФЕРІ ЕНЕРГЕТИКИ

**СЕМЕН
ІЗРАЙЛЕВИЧ
ПОТАШНИК**

Герой України.
Заслужений енергетик України.
Почесний енергетик України.
Лауреат Державної премії
Української РСР.
Лауреат Державної премії
України в галузі науки і техніки.
Професор, кандидат технічних
наук, академік Української
академії наук,
Академії інженерних наук.
Член Української академії
економічної кібернетики,
Української академії наук
національного прогресу,
Академії будівництва України,
Академії енергетики України

Семен Ізрайлевич Поташник народився у м. Олевськ Житомирської області. Після закінчення Київського політехнічного інституту (1952 р.) почав здобувати практичний досвід на Усть-Кам'яногірській ГЕС (Східноказахстанська область).

З 1956 р. трудова діяльність С.І. Поташника пов'язана з гідроенергетикою України: старший інженер, заступник начальника технічного відділу, начальник електромашинного цеху, заступник головного інженера, виконуючий обов'язки головного інженера Кременчуцької ГЕС (1956-1963 рр.), заступник головного інженера, головний інженер Каскаду Середньодніпровських ГЕС (1963-1995 рр.), генеральний директор – голова правління Державної акціонерної гідроенергогенеруючої компанії «Дніпрогідроенерго» (1995-2004 рр.).

У 2004-2011 рр. – Голова правління Відкритого акціонерного товариства «Укргідроенерго», до складу якого входять Каскад Київських ГЕС і ГАЕС, Канівська, Кременчуцька, Дніпродзержинська, Дніпровська ГЕС-1 та Дніпровська ГЕС-2, Каховська, Дністровська ГЕС та Дністровська ГАЕС.

У 2011-2014 рр. – віце-президент Національної акціонерної компанії «Енергетична компанія України».

Сьогодні Семен Ізрайлевич займає посаду Першого заступника генерального директора ПАТ «Укргідроенерго», Голова Громадської ради при Міненерговугілля України, президент Всеукраїнської громадської організації «Асоціація »Укргідроенерго», Голова Правління ГО «Всеукраїнська Рада ветеранів праці енергетики», керівник «Відділення енергетики, радіоелектроніки і машинобудування» Української академії наук.

ГО «Всеукраїнська Рада ветеранів праці енергетики» існує понад 40 років. Умовами її створення була необхідність використання великого досвіду, знань та організаторських здібностей ветеранів-енергетиків, які своєю самовідданою працею виконали велику роботу у розбудові могутньої галузі у період бурхливого розвитку народного господарства України.

Основною метою діяльності ГО «Всеукраїнська Рада ветеранів праці енергетики» нині є і вирішення соціальних проблем ветеранів, і використання їхнього інтелектуального потенціалу та великого професійного досвіду для подальшого розвитку української енергетики – підтримка законодавчих ініціатив реформування паливно-енергетичного комплексу України, підвищення ефективного функціонування галузі, енергетичної незалежності України заради покращення життя нашого народу.

За визначні трудові досягнення, великий особистий внесок у розвиток електроенергетики та високу професійну майстерність Указом Президента України у 2002 р. С.І. Поташнику присвоєно звання Героя України. Його нагороджено орденом «За заслуги» III та II ступенів, орденом Трудового Червоного Прапора, медаллю «За трудову доблесть» та іншими медалями, премією

Української академії наук національного прогресу I ступеня із врученням Золотої медалі Платона, міжнародною премією «Олімп». Американським Біографічним центром його визнано «Людиною 2000 року» та «Людиною 21 століття», включено до «Міжнародного каталогу бездоганих керівників». Семен Ізрайлевич – неодноразовий переможець Всеукраїнських конкурсів «Лідер паливно-енергетичного комплексу» в номінації «Керівник підприємства», лауреат загальнонаціональної програми «Людина року – 2009».

Семен Ізрайлевич – почесний громадянин міст Вишгород, Канів, Дніпродзержинськ, Світловодськ, Олевськ, Новодністровськ, Сокирянського району Чернівецької області.

До думок професіонала прислуховуються енергетики країни, він має авторитет і за кордоном. Професор С.І. Поташник – автор понад 80 наукових публікацій, серед яких – монографія, підручник для вищих навчальних закладів, численні статті, доповіді, винаходи.

Дністровська ГАЕС

Дніпровська ГЕС

**ШИДЛОВСЬКИЙ
Анатолій
Корнійович**

Академік НАН України, доктор технічних наук, професор. Видатний учений у галузі електротехніки та енергетики. Директор Інституту електродинаміки НАН України (1973–2007 рр.). Віце-президент Національної академії наук України (1998–2004 рр.). Академік-секретар Відділення фізико-технічних проблем енергетики НАН України (1988–1998 рр.). Почесний директор Інституту електродинаміки НАНУ.

**КИРИЛЕНКО
Олександр Васильович**

Академік НАН України, доктор технічних наук, професор. Видатний учений у галузі електротехніки та енергетики. Директор Інституту електродинаміки НАН України (з 2007 р. і понині). Академік-секретар Відділення фізико-технічних проблем енергетики НАН України (2015 р. і понині). Віце-президент Науково-технічної спілки енергетиків та електротехніків України (з 2014 року).

**СТОГНІЙ
Борис Сергійович**

Академік НАН України, доктор технічних наук, професор. Видатний учений у галузі електротехніки та енергетики. Головний вчений секретар НАН України (1988–1993 рр.). Академік-секретар Відділення фізико-технічних проблем енергетики НАН України (1998–2015 рр.). Віце-президент НТСЕУ (1995–2014 рр.). Завідувач відділу автоматизації електричних систем (з 1975 р.).

НАЗУСТРІЧ 100-РІЧЧЮ НАН УКРАЇНИ ТА 85-РІЧЧЮ СТВОРЕННЯ ЕНЕРГЕТИЧНОГО СЕКТОРУ АКАДЕМІЇ!

Наукова спільнота України готується до відзначення знаменної дати - 100-ліття заснування Національної академії наук України. Відомо, що з ініціативою створення Академії наук вперше виступило Українське наукове товариство в Києві. У перший рік діяльності Академія налічувала 3 інститути, 15 комісій і національну бібліотеку. Президентом Академії обиралися М.П.Василенко (1921–1922), О.І.Левицький (1922), В.І.Липський (1922–1928), Д.К.Заболотний (1928–1929), О.О.Богомолець (1930–1946), О.В.Палладін (1946–1962). З 1962 року Національну академію наук України очолює видатний вчений Б.Є.Патон.

Розвиток наукових досліджень в Україні, які проводилися в Академії, давав поштовх до створення нових наукових установ. У жовтні 1934 року створено Енергетичний сектор в Академії. Надзвичайно важливими стали питання підвищення ефективності та надійності електроенергетичних систем. Для розвитку цих досліджень у 1939 р. було створено Інститут енергетики АН УРСР. У 1947 року на базі Інституту енергетики АН УРСР був створений Інститут електротехніки, перейменований у 1963 р. в Інститут електродинаміки НАН України.

До складу Відділення фізико-технічних проблем енергетики НАН України входять 10 інститутів і вони задовольняють потреби енергетичної науки як мінімум на рівні високоякісної експертної оцінки проблем і задач енергетики.

Суттєвий внесок у розвиток вітчизняної та світової науки, інженерної техніки в галузі енергетики, електротехніки, надійної роботи енергосистем, енергомашинобудування зробили видатні вчені Відділення. В останні роки отримано низку вагомих результатів фундаментальних та прикладних досліджень.

Проведено важливі дослідження щодо можливостей використання нанотехнологій в енергетиці, зокрема, в ядерній енергетиці для підвищення безпеки та ефективності реакторів. Впроваджено інформаційно-аналітичну систему, призначену для оцінок радіаційної ситуації в межах Чорнобильської зони відчуження.

Отримано вагомий науковий та науково-технічний результат щодо вирішення проблем науково-технічного забезпечення інтеграції Об'єднаної енергетичної системи (ОЕС) України з об'єднанням Європейських енергосистем, перш за все із забезпечення необхідного рівня спостережливості, моніторингу та управління ОЕС України і приведення нормативно-технічної бази до європейських вимог.

СВЕТЕЛИК
Олександр Дмитрович
Президент
Українського національного
комітету CIGRE, президент ГО
«Асоціація CIGRE-Україна»

БОНДАРЕНКО
Юрій Миколайович
Віце-президент
Українського національного
комітету CIGRE

СКЛЯРОВ
Віталій Федорович
Почесний Президент
Українського національного
комітету CIGRE,
Міністр енергетики України
(1982 - 1993 рр.)

Вітаємо з 10-річчям ГО «Асоціація CIGRE-Україна»!

Міжнародна Рада з великих електричних систем (CIGRE) – найбільша міжнародна неурядова та некомерційна організація в галузі електроенергетики.

CIGRE створена в 1921 р. у Франції і на сьогодні є однією з найбільш авторитетних науково-технічних асоціацій, що об'єднує вчених і фахівців-енергетиків усього світу і має значний вплив на формування стратегії розвитку галузі багатьох країн.

Штаб-квартира CIGRE розташована в Парижі. Президентом CIGRE в даний час є Клаус Фреліх (Швейцарія). З травня 2014 р. призначений новий Генеральний секретар - Філіп Адам (Франція).

Основна мета CIGRE, відповідно до статуту організації, - координація досліджень, обмін досвідом та науково-технічною інформацією з питань функціонування електроенергетичних систем. У центрі уваги знаходяться питання розробки, створення та експлуатації високовольтного устаткування, завдання планування та експлуатації енергосистем, розробки та впровадження нових технологій збору та обробки інформації і систем управління.

Діяльність CIGRE формує стратегічне бачення розвитку енергосистеми, необхідне для вибору енергетичної політики, і тісно пов'язана з вектором науково-технічного розвитку, що визначає ключові напрями в області інтеграційних процесів. Структура CIGRE включає керівні органи (Генеральна асамблея, Адміністративна рада, Керуючий комітет, Технічний комітет) і 16 постійно діючих дослідницьких комітетів.

Дослідницькі комітети складаються з великої кількості експертних груп. Тематика їх роботи охоплює весь спектр проблем функціонування і розвитку енер-

госистем і електроенергетичних ринків. За результатами проведених досліджень публікуються аналітичні звіти та інші матеріали, які широко використовуються при формуванні стратегії розвитку галузі в різних країнах і регіонах світу.

У березні 2004 року Адміністративна рада CIGRE офіційно визнала створення в Україні Національного Комітету цієї організації, а в березні 2006 року зареєстрована неприбуткова громадська організація «Асоціація CIGRE-Україна» з функціями Українського Національного Комітету CIGRE. Президент Українського Національного Комітету CIGRE - Скларов Віталій Федорович, Міністр енергетики України 1982 - 1993 рр.

У травні 2013 року представниками Національних комітетів CIGRE країн центральної і південно-східної Європи - України, Румунії, Італії, Словенії, Хорватії, Боснії і Герцеговини, Чорногорії, Македонії, Сербії - підписано Меморандум про взаєморозуміння щодо заснування Регіональної Ради CIGRE (прийнята абревіатура SEERC).

Віце-президент, голова Виконкому Науково-технічної спілки енергетиків України. Почесні відзнаки:

«Заслужений енергетик України», Почесна Грамота Верховної Ради України, «Почесний енергетик України», «Заслужений енергетик СНД», «Громадський діяч», «Знак Пошани м. Києва», Академік Міжнародної академії електротехнічних наук, Віце-президент Федерації енергетичних товариств країн СНД, Член правління громадських організацій «Всеукраїнська рада ветеранів праці енергетики України» та «Українське ядерне товариство». Член Громадських Рад при Міненергугуліа і НКРЕКП України.

Обіймані посади:

Інженер-конструктор РЕУ «Київенерго» (1959-1964). Директор павільйону «Електрифікація» ВДНГ УРСР (1964-1968). Заступник голови Українського правління Науково-технічного товариства енергетики та електротехнічної промисловості, Віце-президент, голова Виконкому НТСЕУ (від 1968).

Здійснені проекти та досягнення:

Реконструкція та модернізації енергетичних об'єктів 4-х областей, які входили до складу Київської енергосистеми. Введення у дію павільйону «Електрифікація» ВДНГ УРСР. Активна протидія планам будівництва енергоблоків № 5 і № 6 Чорнобильської АЕС в умовах радіоактивної забрудненості. Опрацювання проекту «Ядерно-теплоенергетична концепція заміщення потужностей ЧАЕС» для урядів країн «Великої сімки». Участь у розробленні проекту Закону України «Про електроенергетику» (прийнято ВРУ 1997 р.). Участь у розробленні проекту Закону України «Про столицю України - місто-герой Київ».

Професіоналізм. Досвід. Самовіддача.

Вітаємо з ювілеєм!

ДУПАК ОЛЕКСАНДР СЕРГІЙОВИЧ

Олександр Сергійович Дупак народився 25 листопада 1936 р. у м. Горлівка Донецької області. Успішно закінчив навчання на теплоенергетичному факультеті Київського політехнічного інституту.

Олександр Сергійович довгі роки впевнено стоїть у керма Науково-технічної спілки енергетиків та електротехніків України (НТСЕУ) - авторитетної громадської організації, започаткованої 135 років тому. Увесь свій досвід, знання та організаторські здібності, свою невгамовну енергію він щедро вкладає у розвиток та примноження кращих традицій наукових та інженерних товариств енергетиків. Його зростаючий авторитет і великий досвід сприяє залученню наукової та інженерної громадськості до важливої роботи щодо стабілізації та подальшого розвитку енергетичного комплексу України, формування енергетичної політики держави, розбудови громадянського суспільства нашої країни. Сталі наукові та інженерні традиції, активна громадянська позиція НТСЕУ продовжує бути тим чинником, який об'єднує провідних фахівців галузі у проведенні незалежної експертної оцінки відомчих рішень та формуванні енергетичної політики країни, визначенні основних засад Енергетичної стратегії України на період до 2035 р.

Незмінним принципом відносно Олександра Дуपाка з громадськістю є заклик ветеранів енергетики: «Шануймося, бо ми того варті!». Напружена робота, почесні відзнаки та відповідальні посади не відібрали у Олександра Сергійовича потягу до прекрасного. У короткі години відпочинку він слухає симфонічну музику, концерти для фортепіано з оркестром, бардівські пісні, а буває, що і сам співає романси.

Урочисті збори членів НТСЕУ

ВІТАЄМО з 80-рччям!

**СКЛЯРОВ
ВІТАЛІЙ ФЕДОРОВИЧ**

Міністр енергетики та електрифікації України з 1982 до 1993 р. Академік Інженерної академії наук України. Лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки. Заслужений енергетик України. Почесний Президент Українського національного комітету Міжнародної Ради з великих електроенергетичних систем (CIGRE).

Автор понад 150 публікацій з питань енергетики, великої кількості наукових праць, книг, авторських свідоцтв на винаходи.

Відомо, що коли очільники міністерств залишають посаду, їх продовжують називати міністрами. Дивним є те, що в урядовій бюрократії слово «міністр» пишуть із великої літери. Віталія Федоровича Склярова в енергетиці інакше як Міністр із великої літери не називають. В історії України цю посаду обіймало чимало фахівців і політиків, але В.Ф. Скляров поєднує в собі професіонала, вченого, політика і творчу особистість.

Народився 10 серпня 1935 р. в Чечено-Інгушетії. Закінчив Новочеркаський політехнічний інститут за спеціальністю «Центральні електростанції, мережі та системи».

Трудовий шлях розпочав на Ворошиловградській ДРЕС, де за 16 років пропрацював практично на всіх посадах: від чергового інженера до директора. Потім були інші підприємства, а також робота в Індії з надання технічної допомоги на ТЕС Нейвелі.

1973 р. В. Ф. Склярова було призначено головним інженером РЕУ «Київенерго», 1974 р. він став його керуючим,

а 1976 р. очолив ВЕО «Київенерго». 1977 р. В.Ф. Склярова було призначено першим заступником міністра енергетики і електрифікації УРСР, а 1982 р. — міністром. У 1994-1995 рр. В.Ф. Скляров працював радником Прем'єр-міністра України, а у 2007 р. — радником Голови Верховної Ради України. Держава високо оцінила його працю й відзначила почесного енергетика СРСР, заслуженого енергетика України трьома орденами та декількома медалями.

В.Ф. Скляров зробив вагомий внесок у створення всього енергетичного комплексу країни. Брав активну участь у ліквідації аварії на Чорнобильській АЕС. Цій сумній темі в нашій історії він присвятив свої книги. Нині він голова Українського національного комітету Міжнародної Ради з великих електроенергетичних систем (CIGRE), почесний президент громадської організації «Асоціація CIGRE — Україна».

Важко бути першим. В усьому. На першого покладається найбільше відповідальності. Віталію Склярову випала доля бути першим Міністром енергетики незалежної України.

Прикметно те, що на всіх засіданнях одне з чільних місць залишають завжди вільним, аж поки прийде Віталій Федорович — він досі для всіх Міністр, професіонал-енергетик, учений і просто неповторна особистість.

На щиті управління ТЕС Орота Рабіна, Ізраїль

Під час ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС

НАЕК «ЕНЕРГОАТОМ» - 20 РОКІВ! ВІТАЄМО!

**ДП «НАЦІОНАЛЬНА АТОМНА ЕНЕРГОГЕНЕРУЮЧА
КОМПАНІЯ «ЕНЕРГОАТОМ»**

**НЕДАШКОВСЬКИЙ
ЮРІЙ ОЛЕКСАНДРОВИЧ**

ВІТАЄМО з 55-рччям!

**Президент ДП «НАЕК «Енергоатом».
Почесний енергетик України.**

Народився 14 квітня 1961 року у м. Києві. У 1983 році закінчив Одеський політехнічний інститут за спеціальністю «Атомні електричні станції і установки». З 1983 до 2000 року працював на Хмельницькій АЕС, де пройшов шлях від обхідника котельного обладнання до генерального директора станції. 2000 — 2003 рр. — президент ДП «НАЕК «Енергоатом». 2003 — 2005 рр. — помічник-консультант народного депутата України. 2005- 2006 рр. — президент ДП «НАЕК «Енергоатом» 2006 — 2008 рр. — заступник міністра палива та енергетики України. 2008 — 2012 рр. — президент ДП «НАЕК «Енергоатом». Розпорядженням Кабінету міністрів України №124-р від 05.03.2014 р. Юрія Недашковського призначено президентом ДП «НАЕК «Енергоатом».

Державне підприємство «Національна атомна енергогенеруюча компанія «Енергоатом» створено у жовтні 1996 р. Компанія є оператором чотирьох діючих атомних електростанцій України, на яких експлуатуються 15 атомних енергоблоків, з яких 13 типу ВВЕР-1000 і два — ВВЕР-440, загальною встановленою потужністю 13 835 МВт, 2 гідроагрегати Ташлицької ГАЕС встановленою потужністю 302 МВт та 2 гідроагрегати Олександрівської ГЕС встановленою потужністю 11,5 МВт.

Основна мета діяльності ДП «НАЕК «Енергоатом» — збільшення виробництва електроенергії та коефіцієнта використання встановленої потужності АЕС за умови постійного підвищення рівня безпеки експлуатації.

«Енергоатом» забезпечує близько 55% потреби України в електроенергії, в осінньо-зимові періоди цей показник сягає 70%. Україна посідає сьоме місце в світі за показником встановленої потужності АЕС.

Компанія «Енергоатом» є членом ВАО АЕС, WNA, EUR, INPRO, Українського ядерного товариства та Асоціації «Український ядерний форум».

Відповідно до Закону України «Про використання ядерної енергії і радіаційну безпеку» на НАЕК «Енергоатом» покладено функції експлуатуючої організації, що відповідає за безпечне виробництво електроенергії. Крім того, основними завданнями «Енергоатому» є подовження ресурсу наявних та спорудження нових енергопотужностей, придбання свіжого і вивезення відпрацьованого ядерного палива, створення національної інфраструктури поводження з опроміненим ядерним паливом, фізичний захист об'єктів атомної енергетики, перепідготовка і підвищення кваліфікації персоналу, вирішення соціальних питань працівників Компанії тощо.

Наразі в Компанії реалізується 10 інвестиційних проєктів загальною затвердженою вартістю 63 млрд грн. Наразі у співпраці з Держатомрегулювання та Міненерговугілля здійснюється значний обсяг робіт, спрямований на підвищення безпеки, реконструкцію та модернізацію енергоблоків №1, 2 ВП ЗАЕС, термін експлуатації яких буде подовжуватись у 2016-2017 роках. Компанія також працює над спорудженням централізованого сховища відпрацьованого ядерного палива для Рівненської, Южно-Української та Хмельницької АЕС.

65 РОКІВ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

ВІТАЄМО!

КОРОВКІН ВОЛОДИМИР ОЛЕКСАНДРОВИЧ

Заслужений енергетик України. Заступник голови громадської ради при Міністерстві енергетики та вугільної промисловості. Віце-президент Українського ядерного товариства. Дійсний член Академії інженерних наук України. Технічний експерт атомно-енергетичного комплексу за рішенням Міжнародного союзу ветеранів атомної енергетики та промисловості (з 2014 р.). За рішенням Будапештської асамблеї WANO входить до списку 6 кращих у світі операторів атомно-енергетичного комплексу. Удостоєний багатьох нагород, зокрема: орденів Трудового Червоного прапора (1971), Жовтневої революції (1982), Дружби народів Російської Федерації (1997), «За заслуги» III ступеня (1998), Ярослава Мудрого V (2004) та IV (2009) ступенів, святого Володимира (1999), преподобного Іллі Муромця (2004), Миколи Чудотворця (2002). У здобутку — медаль «За трудову доблесть» (1966), медаль Франції «За динамізм у промисловості та комерційній діяльності, особисті заслуги у стратегічному управлінні підприємства» (1998), золота медаль «За заслуги у підвищенні безпеки атомних станцій» (2005), нагорода міжнародної програми «Earthmaker» (1998).

Корифей ядерної енергетики Володимир Олександрович Коровкін здобув величезний авторитет в Україні та за кордоном. Єдиний у Європі керівник, який 29 років незмінно очолював ядерний об'єкт — Рівненську атомну електростанцію, на якій організував будівництво та експлуатацію п'яти (!) енергоблоків.

Народився 25 лютого 1930 р. у с. Лужки Іванівської області (РФ). Закінчив Іванівський енергетичний інститут. Трудову діяльність молодий інженер-теплоенергетик розпочав у 1952 р. на атомному комбінаті «Маяк». Упродовж 1953—1973 рр. працював на ТЕЦ Сибірського хімічного комбінату, який уособлював усе передове в атомній науці і техніці. Починав звичайним інженером, пройшов усі виробничі щаблі до посади директора ТЕЦ. На початку 1970-х рр., коли ядерна енергетика набирала обертів, професіоналу, зрілому керівнику Володимир Коровкін запропонували очолити Західно-Українську АЕС (Рівненська АЕС).

Безпека та надійність у пріоритеті електростанції, курс на модернізацію обладнання, задля продовження життя атомних блоків з роками принесли Рівненській АЕС міжнародну повагу та авторитет. Високий рівень безпечної експлуатації станції позитивно оцінюють місії МАГАТЕ, високодосвідчених фахівців цінують у багатьох країнах світу.

Досвід, знання, масштабність мислення Володимира Олександровича повною мірою були затребувані у ДП НАЕК «Енергоатом» на посаді віце-президента з капітального будівництва (2002—2005) для пуску енергоблоків № 4 ВП «Рівненська АЕС» та № 2 ВП «Хмельницька АЕС».

Об'єкти введені у експлуатацію в строк і з найменшими затратами. Володіючи беззаперечним авторитетом висококласного професіонала та блискучого організатора, був обраний міським головою Кузнецовська (2006—2010). Коровкін — постать із ядерним серцем справжнього атомника, про це в першу чергу свідчать пройдений шлях та зроблені справи.

МУЛЯР ГРИГОРІЙ МИКОЛАЙОВИЧ

Президент Українського ядерного товариства

Ми працюємо під девізом :
Професійність, Відкритість, Розвиток.

Головна мета Українського ядерного товариства - захист інтересів вчених і фахівців, які працюють в сфері ядерної енергетики і ядерних досліджень, а також участь у вирішенні актуальних завдань безпечної використання технологій, процесів і явищ, в основі яких лежить іонізуюче випромінювання, енергія ядерного розпаду і термоядерного синтезу.

За час свого існування УкрЯТ зробило вагомий внесок у вирішення багатьох наукових, виробничих і соціальних проблем ядерної енергетики України. Велику увагу у своїй діяльності УкрЯТ приділяє культурі безпеки на підприємствах галузі, працює з молоддю, громадськістю, ЗМІ, бере участь у вирішенні екологічних проблем ядерної енергетики, активно здійснює інформаційно - просвітницьку діяльність, займається питаннями підготовки спеціалістів для ядерної енергетики.

У своїй роботі Українське ядерне товариство використовує широкий діапазон форм і засобів, що сприяють активізації творчих процесів у наукових і виробничих колективах, серед студентської та учнівської молоді. До них належать конференції і семінари з найбільш актуальних проблем галузі. УкрЯТ є ініціатором ряду творчих конкурсів, олімпіад, оглядів, надає методичну допомогу, забезпечує збір та поширення інформації, пов'язаної з проблемами українського ядерно - енергетичного комплексу.

ВІТАЄМО З ЮВІЛЕЄМ!

ФОМЕНКО ОЛЕКСАНДР ВАЛЕРІЙОВИЧ

Генеральний директор ПАТ «Київенерго».

Народився в 1976 р. в м. Донецьк. Здобувши в 1998 р. вищу освіту за спеціальністю «Електрична частина електричних станцій» та фах інженера-електрика, почав працювати інженером другої категорії служби релейного захисту та автоматики Кіровських електричних мереж ВАТ «Донецькобленерго». У 2000 р. перейшов до ТОВ «Підприємство енергетичного забезпечення «Міськ-енерго», де працював інженером, а пізніше - до ТОВ «Сервіс-Інвест», де спочатку обіймав посаду заступника головного інженера з перспективного розвитку електричних мереж, а потім став головним інженером.

Прагнучи підвищити свій фаховий рівень та отримати якісні знання з теорії управління підприємством, Олександр Валерійович у 2004 р. вступив до Донецького національного університету і в 2007 р. одержав диплом магістра економічних наук за спеціальністю «Менеджмент організацій».

У січні 2005 р. О. В. Фоменко був призначений генеральним директором, а потім головою правління ВАТ «Підприємство електричних мереж - Енерговуглля». За період його роботи на цій посаді ВАТ «ПЕМ-Енерговуглля» успішно реалізував заходи щодо модернізації обладнання, щоб підвищити надійність постачання електроенергії та зменшити її втрати. Під час реконструкції та будівництва ліній електропередач підприємство почало використовувати сучасні кабельні арматури фірми «Rauschem». Крім того, було впроваджено автоматизовану систему комерційного обліку електроенергії в багатоповерхових будинках, що дозволило дистанційно відключати споживачів-неплатників, а також обмежувати споживану ними потужність.

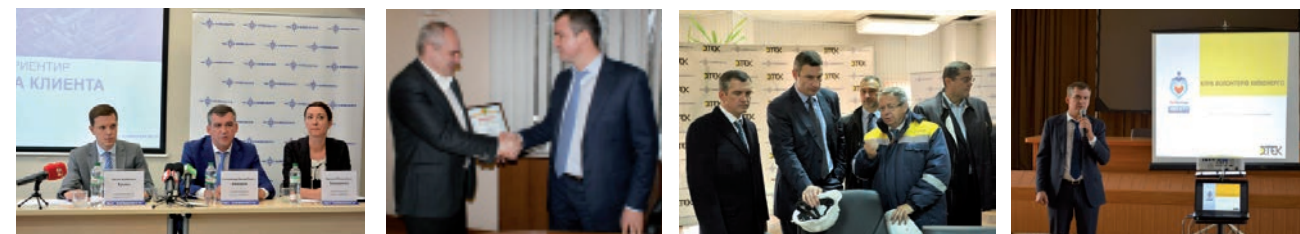
У квітні 2010 р. О. В. Фоменко призначений на посаду генерального директора Відкритого акціонерного товариства «Енергопостачальна компанія «Дні-прообленерго», а в 2012 р. йому довірили керівництво «Київенерго».

Сьогодні КИЇВЕНЕРГО - це 5 структурних відокремлених підрозділів, які забезпечують киян світлом, гарячою водою та теплом, а також два філіали - «Енергосервіс» та єдиний у Києві сміттєспалювальний завод «Енергія». Чисельність працівників Компанії - понад 12 тисяч осіб. Компанія здійснює збут електричної енергії кінцевим споживачам - юридичним та приватним особам.

Впровадження нової моделі управління в «Київенерго» було завершено у квітні 2013 року. При проведенні реорганізації керувалися європейським досвідом. В основу заклали австрійську модель структурування компанії за видами діяльності. Раніше «Київенерго» об'єднувало понад 10 підприємств. А саме: електроенергетичний блок, який умовно був поділений на збут і передачу електроенергії, у тепловому блоці - працювало три підприємства, а ТЕЦ-5 і ТЕЦ-6 - були автономними.

Сьогодні, після реорганізації, сформована холдингова компанія за дивізіонально-функціональною ознакою. Філії та структурні підрозділи (СОП) компанії об'єднали за сферами діяльності - генерація, дистрибуція електроенергії і теплопостачання. До складу компанії увійшли апарат управління, 5 структурних відокремлених підрозділів («Київські ТЕЦ», «Київські теплові мережі», «Київські електричні мережі», «Контроль і діагностика», «Автотранспорт») і 2 філії («Завод «Енергія», «Енерго-сервіс»).

Підприємства, що здійснюють виробничий цикл від генерації енергії до її збуту, стали більш самостійними. Тобто, вони повністю несуть відповідальність за всю фінансово-господарську діяльність свого підрозділу. Апарат «Київенерго» сконцентрував функції забезпечення, а також безпеки, фінансів, претензійно-позовної роботи, бухгалтерського обліку, зовнішньої політики і стратегічних ініціатив. Якщо раніше підприємства не мали повноважень у прийнятті рішень, то сьогодні вони повністю самостійні.

ПЛАЧКОВ ИВАН ВАСИЛЬЕВИЧ

*Государственный и общественный деятель.
Заслуженный энергетик Украины.
Лауреат Государственной премии Украины
в области науки и техники.
Кандидат технических наук.
Председатель Всеукраинской
Энергетической Асамблеи.
Президент Ассоциации газодобывающих
компаний Украины.
Член Президии Аграрной партии Украины.
Депутат Киевского городского совета трех
созывов. Председатель правления,
генеральный директор «Киевэнерго»
(1995—2005 гг.). Министр топлива и
энергетики Украины (1999, 2005—2006 гг.).
Глава Одесской областной государственной
администрации (2006—2007 гг.). Председатель
наблюдательного совета «Киевэнерго».
Основатель торговой марки «Колонист».*

Родился в с. Криничное Болградского района Одесской области. В 1975—1980 годах учился в Одесском политехническом институте, по окончании которого получил специальность инженер-теплоэнергетик. Имеет научную степень кандидата технических наук. Трудовую деятельность начал в 1974 году разнорабочим ПМК-99 треста «Дунайводобуд» в г. Измаил. В 1980 году пришёл на работу на Киевскую теплоэлектроцентраль № 5 машинистом-обходчиком турбинного и котельного оборудования блоков станции, позднее — старшим машинистом блока. А уже с 1987 года занимал ответственные руководящие должности от заместителя начальника котлотурбинного цеха до главного инженера ТЭЦ-5.

В 1994 году был назначен главным инженером КИЕВЭНЕРГО, с 1995 по 1999 годы возглавлял правление Компании, а в 1999-м был назначен министром энергетики Украины.

В 2000 году вернулся в КИЕВЭНЕРГО на должность председателя правления-генерального директора и возглавлял компанию до 2005 года, до тех пор, пока его вновь не назначили министром топлива и энергетики Украины. В 2006 году возглавил Одесскую областную государственную администрацию. С 2007 по 2010 годы занимал ряд других ответственных государственных должностей. Был членом Совета национальной безопасности и обороны Украины, советником Президента Украины, заместителем руководителя Государственного управления делами. После чего покинул государственную службу и занялся политической и общественной деятельностью, а также развитием винодельческой отрасли в Украине. В январе 2012 года Общим собранием акционеров избран председателем Наблюдательного совета Публичного акционерного общества «Киевэнерго».

За свой весомый вклад в развитие отечественной энергетики был удостоен почётного звания «Заслуженный энергетик Украины» (1996 г.), а также других государственных наград: лауреат Государственной премии Украины в области науки и техники (1999 г.), почетная Грамота Кабинета Министров Украины (2000 г.), кавалер орденов «За заслуги» III ст. (2004 г.), «Великий Князь Владимир» IV ст., «Мадарский всадник» (Болгария).

Является Президентом ассоциации «Украинское бюро винограда и вина», членом Европейской ассамблеи профессионалов вина, Председателем комитета межправительственной комиссии стран СНГ. Избирался депутатом Киевского городского совета трёх созывов.

**ЛУШКІН
ВОЛОДИМИР АНДРІЙОВИЧ**

Головний державний інспектор України з енергетичного нагляду.
Доктор економічних наук.

Професор кафедри економіки управління в будівництві і міському господарстві Харківської академії міського господарства, завідувачий кафедрою електрофікації Житомирського національного агроекологічного університету. Академік Міжнародної інженерної академії, Інженерної академії України, Міжнародної академії наук екології та безпеки життєдіяльності.
Заслужений енергетик України та заслужений енергетик країн СНД.
Генерал-отаман Українського козацтва.
Ліквідатор I категорії аварій на ЧАЕС.

Володимира Лушкіна відзначено багатьма орденами та медалями. Його нагороджено орденом «За заслуги» II та III ступенів, медаллю «За трудову доблесть», орденом Дружби, а також відомчими заохочувальними відзнаками: «Почесний працівник Держенергонагляду», «За розвиток міжнародних відносин». Володимир Лушкін – кавалер вищої шахтарської нагороди – знак «Шахтарська слава» трьох ступенів. Він має найвищі відзнаки українських православних церков та козацькі нагороди. У Міжнародному Академічному Рейтингу популярності та якості «Золота фортуна» був визнаний лідером економіки 2000 року. За результатами Всеукраїнського конкурсу «Лідер паливно-енергетичного комплексу – 2002» став переможцем у номінації «Державний діяч». За сприяння розвитку міста Славутича у 2003 році відзначений дипломом лауреата загальноміської програми «Славутичанин року».

Поруч із професійною та громадською діяльністю В.А. Лушкін займається меценатством і доброчинністю. За його сприяння споруджено та реставровано церкви, каплиці та пам'ятники, надано реальну допомогу лікарням, школам і дитсадкам. За вагомий внесок у розвиток вітчизняної енергетичної галузі, підвищення економічної могутності держави був нагороджений Почесною Грамотою Кабінету Міністрів України.

Під час урочистих святкувань

З Героєм України Б. Патонем

Народився у селі Поздняшівка Севського району Брянської області. Після навчання у Глухівському технікумі механізації та електрифікації опанував тонкощі фаху у Київському політехнічному інституті за спеціальністю «Електропостачання промислових підприємств, міст і сільського господарства». У 1998 р. у Харківському державному університеті захистив дисертацію і здобув ступінь кандидата економічних наук, а вже у 2003 р. захистив докторську дисертацію на тему «Науково-методичні основи державного регулювання інвестиційними процесами розвитку економіки (регіональний і галузевий аспект)».

Трудову діяльність розпочав інженером абонентського відділу Житомирського обласного підприємства сільських електромереж, згодом працював інженером-інспектором, майстром Черняхівської районної електромережі. З часом очолив Коростенську районну електромережу Житомирського обласного підприємства електричних мереж. У 1978 р. – заступник директора Коростенського підприємства електромереж, у 1987 р. – директор Житомирського східного підприємства електромереж. З 1995 р. Володимир Андрійович – голова правління державної акціонерної енергетичної компанії «Житомиробленерго».

У період 1998–2001 рр. Володимир Андрійович очолював Житомирську обласну державну адміністрацію. Тут він, продовжуючи займатися розбудовою вітчизняної енергосистеми, сприяє створенню на Житомирщині вільних економічних зон, ефективність яких забезпечила низка економічних програм, будівництву нових підприємств, інфраструктури тощо. Завдяки його наполегливості і відповідальній праці область отримала необхідні фінансові ресурси для розвитку.

Після господарювання на Житомирщині, працював Державним секретарем, заступником Міністра палива та енергетики України, обіймав керівні посади в НАК «Енергоатом» та НЕК «Укренерго», а також у Національній комісії з питань регулювання електроенергетики України. З березня 2007 року В.А. Лушкін працює Головним державним інспектором України з енергетичного нагляду.

Де б не працював Володимир Андрійович, його природні здібності, фахові знання, практичний досвід та наукові інтереси завжди спрямовувалися на розвиток та зміцнення енергетичної галузі регіону і всієї країни, як однієї з найважливіших стратегічних галузей господарства. Він є автором та співавтором близько 40 наукових праць та навчальних посібників.

Великий інтелектуальний та професійний потенціал, який ефективно використовується на практиці, гармонійно поєднується з природною мудрістю Володимира Андрійовича, його чуйністю та людяністю. Це яскраво свідчить про його невтомність та значною мірою сприяє зростанню його авторитету, визнанню заслуг керівника як у вітчизняних, так і в світових енергетичних колах.

ВІТАЄМО З 70-РІЧЧЯМ!

**ГУТАРЕВИЧ
ОЛЕКСАНДР
ТИМОФІЙОВИЧ**

Заслужений енергетик України.
Почесний енергетик України та Республіки Казахстан.
Член Центрального правління Науково-технічної спілки енергетиків та електротехніків України.

Нагороджений Золотою медаллю імені В.Г. Шухова Академії інженерних наук Росії, грамотами Кабінету Міністрів України, Міністерства палива і енергетики України, Почесними грамотами НТСЕУ, Київської міської держадміністрації, лауреат «Золотої Фортуни», а також золотою медаллю Міжнародної академії управління, нагрудним знаком «Лідер паливно-енергетичного комплексу» в номінації «Державний діяч - 2007»

Олександр Тимофійович Гутаревич із середини 1970-х рр. бере безпосередню участь у розслідуванні найсерйозніших порушень у роботі енергосистеми України і розробці протиаварійних заходів із запобігання порушень.

О.Т. Гутаревич народився у Вінницькій області. Освіту здобув у Кишинівському енергетичному технікумі і Пермському політехнічному інституті за спеціальністю «Інженер-електромеханік». Трудову діяльність розпочав з 1960 р. Працював на електроенергетичних об'єктах на Уралі, зокрема у м. Перм. У 1972-1980 рр. обіймав посаду старшого диспетчера енергосистеми, начальника служби надійності та безпеки ВЕО «Київенерго».

З 1980 р. працював інженером-інспектором, головним інспектором, заступником начальника, начальником Зонального органу Півдня Державної інспекції з експлуатації електричних станцій і мереж Міненерго СРСР, а з 1991 р. і до нині – начальником Державної інспекції з експлуатації електричних станцій і мереж України. Олександр Тимофійович бере активну участь у проведенні аналізу серйозних системних аварій, які мали місце як в ОЕС України, так і за її межами, з подальшою розробкою і реалізацією протиаварійних заходів з їх запобігання.

А також О.Т. Гутаревич брав безпосередню участь в організації та розробці: Закону України «Про електроенергетику», «Правил улаштування електроустановок», «Правил техніки безпеки» і «Правил пожежної безпеки», «Правил технічної експлуатації електричних станцій і мереж» (головний редактор посібника з вивчення цих Правил), «Концепції організації державного регулювання електроенергетики», «Інструкцій про розслідування і облік технологічних порушень на об'єктах електроенергетики і в об'єднаній енергетичній системі України», «Оглядів технологічних порушень в електроенергетиці України» тощо.

Олександр Тимофійович – активний учасник роботи Науково-технічної спілки електроенергетиків та електротехніків України та член правління цієї спілки, а також учасник численних семінарів, конференцій та інших заходів, які проводяться Науково-технічною спілкою енергетиків та електротехніків і Радою старійших енергетиків України. Автор і співавтор статей у галузевих журналах. На всіх етапах роботи в енергетиці України йому притаманні цілеспрямованість, високий професіоналізм, намагання глибоко зрозуміти сутність питань, які необхідно вирішувати, відповідальність за доручену справу.

О.Т. Гутаревич володіє талантом керівника, колосальним працелюбством, невичерпним запасом душевної енергії. Постійно підвищує свої знання як керівника-організатора, так і фахівця-енергетика. Вимогливий до себе і до підлеглих, уважний і чуйний до співробітників, має заслужений авторитет як у трудовому колективі НЕК «Укренерго», так і в електроенергетичній галузі України.

ВІТАЄМО З 20-РІЧЧЯМ!

ПУБЛІЧНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «ЦЕНТРЕНЕРГО»

ПАТ «Центренерго» існує вже 20 років. Але станції, на базі яких створено підприємство, починають свою історію з 60-70 років. Це історія багатотисячного колективу будівельників, працівників експлуатації, які вдень і вночі на вахті, з пультів управління електростанцій керують складним обладнанням і системами, усувають несправності, освоюють нові технології, забезпечуючи надійне електропостачання промисловості і населення України.

З 1955 року починала відлік історії свого існування Зміївська ТЕС, коли було затверджено проектне завдання будівництва великої базисної ГРЕС біля міста Харків. З квітня 1995 року Зміївська ГРЕС виведена зі складу ВЕО «Харківенерго» і включена до складу створеної Державної акціонерної енергетичної компанії «Центренерго». Будівництво Трипільської ГРЕС було розпочато в 1963 році на Дніпровському березі 45 км від Києва. У 1966 році затверджено розпорядження про будівництво Вуглегірської ГРЕС потужністю 3600 МВт. У зв'язку з реструктуризацією галузі Вуглегірська ГРЕС в 1995 році увійшла до складу ДАЕК «Центренерго».

Паралельно з розвитком і нарощуванням потужностей станцій вирости і міста-супутники, розвивалася соціальна інфраструктура регіонів, які обслуговують найбільші енергогенеруючі підприємства України. Наказом Міністра енергетики та електрифікації України № 49 від 17 березня 1995 року на базі Зміївської, Вуглегірської та Трипільської ТЕС створено Державне підприємство «Центренерго». В цьому ж році відбулося його перейменування в державну акціонерну енергогенеруючу компанію «Центренерго» (ДАЕК «Центренерго»). У 1996 році Міністерством фінансів України зареєстрована емісія акцій ДАЕК «Центренерго», і прийнято рішення про приватизацію корпоративізованого підприємства ДАЕК «Центренерго». На перших загальних зборах акціонерів в 1998 році було прийнято рішення про перереєстрацію ДАЕК «Центренерго» у Відкрите акціонерне товариство «Енергогенеруюча компанія «Центренерго» (ВАТ «Центренерго»). Відповідно до вимог Закону України «Про акціонерні товариства» 29 березня 2011 року ВАТ «Центренерго» перейменовано в Публічне акціонерне товариство «Центренерго» (ПАТ «Центренерго»).

Сьогодні ПАТ «Центренерго» впевнено йде вперед, забезпечуючи стабільне виробництво електроенергії, підвищуючи ефективність експлуатації діючого устаткування шляхом його модернізації і реструктуризації, впроваджуючи нові технології у виробництво та удосконалюючи стандарти соціальної відповідальності. Традиції, закладені попередніми поколіннями енергетиків, зберігаються і примножуються.

**КОЗЕМКО
ОЛЕГ МИРОНОВИЧ**
В.о. генерального директора
ПАТ «Центренерго».

Народився на Львівщині. Закінчив Волинський державний університет імені Лесі Українки та Національний університет «Львівська політехніка» (факультет «теплові електричні станції»).

Свою трудову діяльність в енергетиці розпочав на Добротвірській ТЕС ВАТ «Західенерго». В 2003 р. переведений на роботу в ПАТ «Центренерго» помічником генерального директора. З 2008 по 2011 рр. працював директором Трипільської ТЕС ПАТ «Центренерго», з 2011 по 2014 рр. — технічним директором ПАТ «Центренерго». З лютого 2015 року — начальником Державної інспекції з експлуатації електричних станцій та мереж - Головним державним інспектором з експлуатації електричних станцій та мереж. Одночасно виконує обов'язки генерального директора ПАТ «Центренерго».

Вся трудова діяльність О.М. Коземка пов'язана з роботою в енергетичній галузі. Має ряд наукових праць та винаходів в галузі енергетики. Відзначений Почесною Грамотою Кабінету Міністрів України.

НАВСУСТРІЧ 50-РІЧЧЮ ТРИПІЛЬСЬКОЇ ТЕС!

**КРАВЕЦЬ
ПЕТРО ПАВЛОВИЧ**

Директор Трипільської ТЕС.
Номінант премії «Енергетик року».

Професійну освіту П.П. Кравець здобув у Вінницькому політехнічному інституті за спеціальністю «Електропостачання промислових підприємств, міст та с/г». Самою долею йому було вготовано жити і працювати у місті Українка. «Трипільська ТЕС та Українка — дві невід'ємні складові, які підтримують життєдіяльність одна одної», — вважає Петро Павлович.

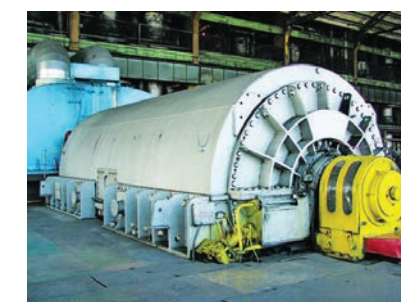
Трипільська ТЕС — одне з найпотужніших та багаточисельних за кількістю працюючих підприємств на Обухівщині. Зводилась вона поточно-швидкісним методом, що характеризувався новаторським підходом і неординарними інженерними рішеннями, героїчним вкладенням сил будівельників. У квітні 1967 року розпочалося будівництво головних споруд станції, а вже 17 грудня 1969 року здійснили запуск першого енергоблоку. Впродовж наступного 1970 року були введені в експлуатацію ще три. Таких темпів вітчизняне енерговиробництво ще не знало. Коли ж у вересні 1972 року запрацював шостий енергоблок, Трипільська ТЕС досягла проектної потужності — 1800 МВт.

Усі працівники цього підприємства, безперечно, є його патріотами. Станція для більшості є другою домівкою, де проходить значна частина усвідомленого, творчого життя, а не лише трудові будні. Кожен пишається тим, що ТпТЭС є однією з найпотужніших теплових електростанцій України. Її потужність становить 1800 МВт, яку забезпечують 6 енергоблоків по 300 МВт кожний — 4 пилувугільні з двоохорпусними котлами та 2 газомазутні моноблоки.

Трипільська ТЕС має вкрай вигідне географічне розташування — на правому березі річки Дніпро, біля с. Трипільля в поймі річок Дніпро і Стугна, неподалік від столиці України. Завданням електростанції є забезпечення стабільного електропостачання м. Києва, Київської, Житомирської, Чернігівської та Черкаської областей, а також підтримання сталості напруги в електричних мережах Київського регіону. Трипільська ТЕС зарекомендувала себе однією з надійних та економічних електростанцій України. Вона стабільно забезпечує виробництво електроенергії відповідно до заданого НЕК «Укренерго» графіка навантаження та, разом з тим, постачання теплової енергії на опалення і гаряче водопостачання споживачів міста-супутника електростанції — Українки.

Значущість Трипільської електростанції стала набагато істотною після суттєвого подорожчання природного газу, внаслідок чого потужності Київських ТЕЦ-5 і ТЕЦ-6 втратили свою економічну й технологічну привабливість та, разом із незадіяними потужностями Чорнобильської АЕС після її закриття, збільшили потребу покриття навантажень Київського регіону.

Все це дає можливість зрозуміти, що в історії Трипільської ТЕС розпочинається нова епоха, сторінки якої писатимуть нині працюючі енергетики, доводячи свій патріотизм на ділі.

**ЛУНІН
СЕРГІЙ СЕРГІЙОВИЧ**

Генеральний директор ПАТ «Дністровська ГАЕС», Заслужений енергетик України. Депутат Чернівецької обласної ради (2010–2014 рр.). Почесний член Української спілки ветеранів Афганістану. Нагороджений Почесною Грамотою Кабінету Міністрів України (2009 р.), Грамотою Митрополита Київського і всієї Русі, Предстоятеля УПЦ Володимира (2011 р.), знаком «Почесний енергетик України» (2003 р.), орденом «Професіонал галузі», золотою медаллю «За трудові заслуги», орденом «Почесний Хрест», міжнародною відзнакою «Золотий Меркурій», багатьма відзнаками НТСЕУ та УСВА.

З онуком-первістком Іллюшею

Народився в м. Києві в сім'ї енергетиків. Закінчив Державну академію житлово-комунального господарства і Вінницький національний технічний університет. Трудову діяльність розпочав у 1977 р. слюсарем з ремонту обладнання виробничого підприємства «Київенергоремонт». Працював водієм Київської міської електромережі «Київенерго», інженером відділу постачання «Південьенергомехтрансбуд», електромонтером з експлуатації розподільчих мереж підприємства «Київські кабельні мережі», слюсарем-електриком Київського метрополітену, дефектоскопістом у службі металів і зварювання виробничо-енергетичного об'єднання «Київенерго».

З 1988 по 2006 рр. трудова діяльність С.С. Луніна пов'язана з Дарницькою ТЕЦ виробничо-енергетичного об'єднання «Київенерго» і підприємством «УКР-ПАН ПАУЕР» на посадах: інженера лабораторії металів, начальника лабораторії металів, заступника виконавчого директора з охорони праці, заступника виконавчого директора із загальних питань та режиму господарської діяльності.

2007 р. – перший віце-президент державного підприємства зовнішньоекономічної діяльності «Укрінтеренерго». З лютого 2008 р. Сергій Сергійович очолював колектив енергетиків ВАТ «Дністровська ГАЕС», з 2012 р. – генеральний директор ПАТ «Дністровська ГАЕС».

Сергія Луніна знають і шанують не лише як лідера, організатора, професіонала-енергетика, а й як громадського діяча і просто хорошу людину. Понад усе він цінує в людях людяність, бо і в самого ця риса характеру основна. В очолюваному ним колективі енергетиків завжди в епіцентрі людський фактор. Оберегом для нього повсякчас була і є родина: взаєморозуміння дружини Лариси Петрівни, добре вготована доля сина Сергія та дочки Анни, щаслива усмішка онука-первістка Іллюші. Всім цим Сергій Сергійович особливо дорожить і пишається. А ще він дружить із піснею, любить співати, як тільки випадає така нагода. Із захопленням віддає перевагу мисливству і рибальству.

Під егідою С.С. Луніна гідроспоруди Дністровської ГЕС-2 разом з виробітком електроенергії виконують важливу функцію регуляції стоку Дністра, захисту населених пунктів Придністров'я від повеней, покращення водозабезпечення населення та промисловості і зрошення значних площ сільськогосподарських угідь. Створене буферною греблею водосховище забезпечує водою Дністровську гідроакумулюючу гідроелектростанцію. В даний час введено в дію три гідроагрегати загальною потужністю 40,8 МВт.

Вручення відзнак енергетикам

**БОНДАРЕНКО
ЮРІЙ
МИКОЛАЙОВИЧ**

Заслужений енергетик України. Академік Академії технологічних наук України. Академік Української академії наук. Лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (2005 р.). Генеральний директор ТОВ «Науково-технічна компанія Енпаселектро». Генеральний директор Консорціуму «Науково-виробниче об'єднання «Укргідроенергобуд». Перший віце-президент Всеукраїнської громадської організації «Асоціація «Укргідроенерго». Віце-президент Українського національного комітету Міжнародної ради з великих електроенергетичних систем (CIGRE). Член IEEE. Член Громадської ради при Міністерстві енергетики та вугільної промисловості України. Кавалер ордена «За заслуги» II ст.

Засідання CIGRE

Офіційна зустріч представників країн-членів CIGRE Південно-Східної Європи (SEERC) в ДП «НЕК «Укренерго»

Юрія Миколайовича знають і поважають як у старшому поколінні енергетиків, так і в колах молодих працівників. За період роботи в енергетичній сфері реалізував ряд вагомих проєктів з удосконалення вітчизняної енергетики. Народився у м. Луганськ. Упродовж 1971–1977 рр. здобув вищу освіту в Київському політехнічному інституті. З 1977 до 1984 рр. — інженер, заступник начальника служби релейного захисту Київських високовольтних електромереж ВЕО «Київенерго». З 1984 по 1991 рр. — головний спеціаліст Технічного управління Міністерства енергетики та електрифікації України. Брав участь у здійсненні ряду наукових розробок, зокрема системи реєстрації аварійних сигналів, відомої як ІДК «Регіна», а також вітчизняних мікропроцесорних пристроїв електричного захисту виробництва ВО «Київприлад».

У 1991–1994 рр. — генеральний директор Української енергетичної науково-промислової асоціації «ЕНПАС», 1994–2010 рр. — голова правління ЗАТ «АК «ЕНПАСЕЛЕКТРО», з 2010 р. — генеральний директор ТОВ «НТК ЕНПАСЕЛЕКТРО». Під його керівництвом колектив досвідчених інженерів впроваджує найсучасніші пристрої електричного захисту, автоматики, системи управління гідроагрегатів гідроелектростанцій, електричних підстанцій 110 кВ, 330 кВ, 750 кВ ОЕС України. В ПАТ «Укргідроенерго» та ДП «НЕК «Укренерго» з 1996 р. під егідою Світового банку реалізується проєкт комплексної реконструкції гідроелектростанцій та підстанцій енергосистем, в якому фахівці ТОВ «НТК ЕНПАСЕЛЕКТРО» виконують разом із спеціалістами цих підприємств електромонтажні та налагоджувальні роботи, проводять пускові випробування і дають життя новим технологічним системам.

У 2005–2015 рр. Юрій Миколайович очолював Консорціум «НВО «Укргідроенергобуд», що є генеральним підрядником будівництва Дністровської ГАЕС, найпотужнішої в Європі. За роки інженерної діяльності брав участь в реконструкції підстанцій, у пусках 55 гідроагрегатів гідроелектростанцій, серед найважливіших — пусках ГД 1 та ГД 2 Ташлицької ГАЕС та ГД 1 та ГД 2 Дністровської ГАЕС. Юрій Бондаренко є співзасновником та віце-президентом Українського національного комітету міжнародної ради з великих електроенергетичних систем (CIGRE). Протягом багатьох років також є першим віце-президентом ВГО «Асоціація «Укргідроенерго» і керівником міжнародної робочої групи SEERC по впровадженню ГАЕС в енергосистемах.

За 20 років роботи в енергетиці «Науково-технічна компанія Енпаселектро» виконала роботи з реконструкції систем захисту, управління, контролю та діагностики найбільш ніж 55 енергоблоках гідроенергостанцій ПАТ «Укргідроенерго», пусконаладжувальні роботи гідроагрегатів № 1 та № 2 Ташлицької ГАЕС, унікальні пусках гідроагрегатів № 1 та № 2 Дністровської гідроакумулюючої станції, здійснено впровадження нових технологій на ПС 110-330 кВ, 750 кВ ДП «НЕК «Укренерго», облэнерго України та за кордоном.

Під час підписання угоди

ВІТАЄМО з 65-рччям!

ШПАК ОЛЕКСАНДР ЛЕОНІДОВИЧ

Генеральний директор ПАТ «Хмельницькобленерго» (1998–2016 рр.).

Заслужений енергетик України.

Кавалер орденів «За заслуги» II та III ступенів.

Нагороджений Почесною Грамотою Кабінету Міністрів України. Переможець Всеукраїнського конкурсу «Лідер паливно-енергетичного комплексу» в номінації «Керівник підприємства (організації)». Член Центрального правління НТСЕУ.

Лауреат Міжнародного рейтингу популярності «Золота Фортуна» в номінації «Кращий керівник» із врученням ордена «За трудові досягнення».

Нагороджений Золотою медаллю «За ефективне управління» Міжнародної Кадрової Академії.

За благодійницьку діяльність О.Л. Шпак нагороджений почесною орденською відзнакою «Суспільне визнання» Міжнародної благодійної організації, орденом Миколи Чудотворця.

Народився 9 листопада 1951 р. в смт Антоніні Красилівського району Хмельницької області. Закінчив Львівський політехнічний інститут за спеціальністю «Електропостачання міст та промислових підприємств» і Тернопільський національний економічний університет за спеціальністю «Менеджмент організацій».

Трудову діяльність розпочав у системі енергетики інженером електровідділу проектної частини ВНДІ склопластиків та волокон у м. Сєвєродонецьк Луганської області. Проте невдовзі повернувся на рідну Хмельниччину, де почав працювати майстром з КВПІА підприємства «Хмельницьктепломережа». Згодом обіймав посади головного енергетика обласного об'єднання «Хмельницькводоканал», головного енергетика, заступника головного інженера, заступника генерального директора з питань капітального будівництва науково-виробничого об'єднання «Катіон» Мінелектронпрому СРСР.

У 1995–1998 рр. Олександр Леонідович працював заступником директора з капітального будівництва ДАЕК «Хмельницькобленерго», а з 1998 р. йому довірили очолити компанію. За час керівництва О.Л. Шпака ПАТ «Хмельницькобленерго» стало однією з найкращих енергокомпаній України. Завдяки обраній генеральним

директором ефективній стратегії, в основу якої покладено гасло «Споживач — найвища цінність Компанії», досягнуто вагомих результатів. За ініціатииви Олександра Леонідовича в компанії впроваджено інтегровану систему менеджменту та сертифіковано на відповідність міжнародним стандартам ISO 9001:2008, ISO 14000, OHSAS 18000. Вперше серед підприємств енергетичної галузі «Хмельницькобленерго» присвоєно рівень «Визнання досконалості в Європі» (5 зірок) та вручено сертифікат EFQM (Європейської моделі ділової досконалості).

Створено мережу сервісних центрів обслуговування споживачів європейського рівня, зокрема, Сервісний центр у м. Хмельницькому став еталоном для енергокомпаній України, а також виробничі бази районів електромереж. За ініціативою та безпосередньої участі О.Л. Шпака в 2016 році введено в експлуатацію унікальну трансформаторну підстанцію ПС 110/10 кВ «Прибузька» з КРУЕ-110 кВ та АСУ ТП у м. Хмельницькому з використанням обладнання кращих світових виробників, що дозволило підвищити надійність електропостачання.

Олександр Леонідович активно займається науковою роботою, має більше 40 публікацій та кілька патентів. Також бере активну участь у громадській роботі, обраний депутатом Хмельницької обласної ради, є головою Хмельницького обласного правління Науково-технічної спілки енергетиків та електротехніків України. Вільний час Олександр Леонідович присвячує своєму захопленню ще з дитинства — музиці та живопису. Надійним тилом і талісманом у добрих справах є його родина — чарівна дружина, п'ятеро дітей та четверо онуків, для яких він є гідним прикладом.

ВІТАЄМО з 60-рччям!

КОВАЧ ВАСИЛЬ ІЛЛІЧ

Генеральний директор ПАТ «Закарпаттяобленерго» (1998–2012 рр.).

Народний депутат України VII скликання (2012–2014 рр.).

Заслужений енергетик України та СНД, нагороджений орденом «За заслуги» III ст.

У древній Греції 60 років вважалися своєрідним перехідним віком. Той, кому виповнювалося 60, покидав військову службу і переходив до класу сенаторів, тобто тих, кому доручали правління, життя і смерть, теперішнє і майбутнє своїх дітей.

У 60 років до людини приходять справжня мудрість, що базується на гострому розумі та життєвому досвіді.

У 60 років уже можна повернути голову і побачити та оцінити зроблене. Василь Ілліч Ковач може оглядатися назад упевнено та з гордістю: успішний багаторічний керівник потужного підприємства, порядний сім'янин, політик, меценат.

Народився Василь Ілліч у простій селянській родині у с. Пацканьово Ужгородського району Закарпатської області 10 червня 1956 року. Усе життя присвятив роботі в енергетичній галузі, досяг великих успіхів у цьому. Із червня 1977 року до грудня 2012 року працював у системі енергетики Закарпаття. 14 років очолював «Закарпаттяобленерго».

У 1998 році призначення на посаду директора «Закарпаттяобленерго» навряд чи хтось сприймав як нагороду. Тогорочна повінь ущент зруйнувала регіональну систему енергопостачання. Василя Ілліча призначили на цю посаду, бо бачили в ньому ефективного антикризового менеджера. А криза тоді була надважкою! Затримка із зарплати у середньому становила 8 місяців, людям їжу не було за що купити, а працювати необхідно було в авральному режимі. Спонукаючи колектив на титанічну працю відновлення енергопостачання регіону Василь Ілліч міг тільки власним прикладом. Доводилося працювати і вдень, і вночі, забуваючи про вихідні.

Під його керівництвом був майже тритисячний колектив фахівців, які повинні були забезпечувати надійну і безперебійну роботу енергетики Закарпаття. Із підприємства з мільйонними збитками Василь Ковач зумів зробити «Закарпаттяобленерго» успіш-

ним та процвітаючим, а працівникам забезпечити достойну зарплату і гідні умови праці.

Саме у період, коли Василь Ілліч очолював підприємство, Закарпатська область була включена у паралельну роботу з енергообладнанням Centrel/Ucte з поновленням електричної мережі на міждержавних лініях Острова Бурштинської ТЕС. Тобто енергосистема Закарпаття з початку 2000-х працює у європейській системі, а не системі енергетики України.

Василь Ковач — активний громадський діяч. Власне громадська діяльність розпочалася у 1980-х роках, коли він очолив профспілкову організацію на «Закарпаттяобленерго». Тоді вирішував багато проблем працівників — це й умови праці, гарантований відпочинок, оздоровлення, побутові питання, зокрема надання житла. Василь Ілліч уже тоді знав, що люди покладають на нього певні надії, бачать, що може допомогти. Тому рішення балотуватися в обласну раду, а це було на початку 2000-х, прийшло якось саме собою. І, ставши депутатом, переконався, що можна зробити набагато більше, зокрема й у діяльності підприємства, рідного села, громад Ужгородщини і Закарпаття. Допомагало і те, що завжди мав підтримку родини та друзів. Усе це дозволило йому тричі обиратися депутатом Закарпатської обласної ради, а згодом і перемогти на парламентських виборах у 2012 році.

Щасливо склалося й особисте життя Василя Ілліча. Разом із коханою дружиною Яриною виховали двох прекрасних дітей — сина Сергія та доньку Іванну. І зараз бабусю та дідуся радують уже четверо онуків — Зденка, Сергійко, Ілляша та Назарчик.

З нагоди дня народження дозволяю привітати Вас,

шляхетну, порядну, тверду і рішучу Людину!

Людину, яка просто закохана у рідний край.

Дякуючи за безлічі добрих і благородних справ,

бажаємо Вам добра, міцного здоров'я

та успіхів у всіх подальших поінаннях.

ВІТАЄМО з 75-РІЧЧЯМ!

ШИШОВ СЕРГІЙ СЕРГІЙОВИЧ

Голова Профспілки працівників енергетики та електротехнічної промисловості України («Укрелектропрофспілки»).

Заслужений енергетик України.

Заслужений працівник профспілок України. Нагороджений Почесною Грамотою Кабінету Міністрів України, Грамотою Верховної Ради України. За активну участь в ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС нагороджений Знаком Пошани.

Сергію Сергіювичу Шишову, голові Профспілки працівників енергетики та електротехнічної промисловості України, виповнюється 75 років. Його пів вікова трудова біографія нерозривно пов'язана з історією та розвитком нашої країни. З 1984 р. він очолює Укрелектро профспілку. Профспілковий актив, колеги високо цінують його багаторічну активну роботу в профспілках, постійну турботу про захист соціально-економічних прав та інтересів спілчан. Свій ювілей Сергій Сергіювич зустрічає на робочому місці та з великими планами. Адже попереду ще багато важливих справ!

Народився Сергій Шишов у селі Ново-Миколаївка Ново-Василівського району Запорізької області, напередодні Великої Вітчизняної війни – 31 травня 1941 р. Нелегке повоєнне дитинство вплинуло на формування особистості малого Сергія: той, хто пізнав недолю, завжди буде чуйним до інших. Кризь роки він проніс упевненість, що у будь-який час треба покладатися на власні сили, та віру у взаємовиручку і взаємну підтримку як основи людського співіснування.

Після закінчення школи Сергій вступив до Шосткінського хіміко-технологічного технікуму. Свою трудову діяльність розпочав слюсарем на підприємстві Міністерства середнього машинобудування СРСР.

Крок за кроком прокладаючи свою життєву дорогу, із 1970 по 1976 рр. Сергій Шишов працював на підприємстві Міністерства середнього машинобудування СРСР змінним інженером, начальником зміни. Підвищуючи свій професійний рівень, у 1970 р., без відриву від виробництва, він закінчив Томський політехнічний інститут за спеціальністю «Переробка ядерного палива».

З 1976 р. працював на Чорнобильській АЕС начальником зміни, старшим інженером з експлуатації, заступником начальника хімічного цеху, головою профспілкового комітету, заступником директора Чорнобильської АЕС.

У грудні 1984 р. енергетики, члени Українського республіканського комітету профспілки робітників електростанцій та електротехнічної промисловості висловили довіру Сергію Шишову як людині відповідальній, грамотному фахівцю у питаннях захисту прав трудящих, обравши його головою комітету. На цій посаді працював до обрання головою Центрального комітету Укрелектропрофспілки у 1990 р. Він також був обраний головою Укрелектропрофспілки на з'їздах профспілки у 1990, 1995, 2000, 2005, 2010, 2015 рр. На цій посаді працює й донині.

Очолюючи Укрелектропрофспілку, Сергій Шишов прагнув працювати так, аби максимально допомагати працівникам у нелегкий час становлення ринкових відносин.

В умовах складної соціально-економічної ситуації Укрелектропрофспілка усі свої зусилля концентрує на життєво-важливих питаннях захисту соціально-економічних і трудових прав та інтересів працівників енергетичної та електротехнічної галузей.

Упродовж усієї профспілкової роботи Сергій Сергіювич багато уваги приділяє проблемним питанням розвитку електроенергетики, бере активну участь в опрацюванні проектів законодавчих актів з питань стабілізації та розвитку електроенергетичного комплексу України, працює над удосконаленням тарифної політики в електроенергетиці та урегулюванням законодавства з питань пільг, компенсацій з оплати за електроенергію.

Сергій Шишов – член Президії та Ради Федерації профспілок України, член Колегії Міністерства енергетики та вугільної промисловості України, громадських рад при Міністерстві енергетики та вугільної промисловості України та Національної комісії з питань регулювання енергетики України, у складі яких веде активну громадську роботу.

Сергій Шишов має значний досвід виробничої та профспілкової діяльності, виважено та аргументовано підходить до вирішення проблем. Тому люди позитивно оцінюють діяльність Укрелектропрофспілки та висловлюють високу довіру її профлідеру. Це є головною оцінкою його праці.

Як патріот галузі Сергій Шишов переконаний, що сила Укрелектропрофспілки – в її традиціях і що лише спільними зусиллями сторін соціального партнерства можна зробити галузь процвітаючою, а її працівників – заможними та щасливими.

ВІТАЄМО!

МАТОВ ВАЛЕРІЙ ОЛЕКСІЙОВИЧ

Голова Профспілки працівників атомної енергетики та промисловості України

6 вересня 1991 року, через два тижні після проголошення Незалежності України, за ініціативи Голів профкомів атомних станцій та НВО «Прип'ять», утворено Раду профспілкових організацій атомних станцій та НВО «Прип'ять», яка була прийнята до складу Федерації незалежних профспілок України. На Установчому з'їзді було утворено профспілку працівників атомної енергетики та промисловості України.

Організаційна робота профспілки спрямовується на подальший розвиток внутрішньої демократії, організаційно-структурне та фінансове зміцнення профспілки, посилення відповідальності кадрів за реалізацію завдань, що стоять перед профспілкою, її статутних вимог, здійснення практичних заходів, пов'язаних із втіленням у життя Закону України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності».

В останні роки Атомпрофспілка накопичила досвід плідної співпраці з Президентом України, Верховною Радою та Кабінетом Міністрів України. Вона постійно і наполегливо привертає увагу органів державної влади до стану справ в атомній енергетиці та промисловості, як одних із стратегічних для країни сфер виробництва, та незадовільної роботи енергоринку. Неабияку роль у досягненні цих результатів відіграли й акції протесту, які в екстремальних випадках проводилися профспілковими комітетами і ЦК профспілки в атомних містечках та під стінами Кабінету Міністрів. Потреба в організованому проведенні таких заходів стала поштовхом до заснування Атомпрофспілкою Фонду солідарності.

Критично оцінюючи стан справ у галузі, профспілка й надалі всіма доступними методами домагатиметься від Президента України, Верховної Ради та Кабінету Міністрів формування і послідовного втілення в життя державної політики, спрямованої на подальшу стабілізацію та розвиток атомно-енергетичного комплексу України, підтримання безпеки його об'єктів, забезпечення продуктивної зайнятості, підвищення життєвого рівня працівників і членів їхніх сімей.

У центрі уваги ЦК профспілки постійно перебували й залишаються проблеми соціального захисту працівників Чорнобильської атомної електростанції та жителів м. Славутича, насамперед у зв'язку з виведенням станції з експлуатації. За ініціативи та участі ЦК профспілки з цього питання було розроблено і прийнято закон України, програму Кабінету Міністрів та спеціальну резолюцію II Конгресу Міжнародної федерації профспілок гірників, хіміків, енергетиків і різноробочих (ICEM).

